

Sexe, fideus i badalls

La trama: Tòquio. Ryu és una misteriosa noia que treballa al mercat de peix per la nit, però té una doble vida: de dia és assassina professional, que rep l'encàrrec de liquidar David, català botiguer de vi, que ha estat la causa del suïcidi de la seva xicota...

La pel·lícula: El productor Jaume Roures (Mediapro) comença a ser força preocupant. Després del llastimós *Salvador* i la turística *Vicky Cristina Barcelona*, ens avorreix amb la ridícula *Mapa de los sonidos de Tokio*. Ara s'ha agenciat una realitzadora cosmopolita i publicitària, la barcelonina Isabel Coixet (1960), per fer una incursió al cinema protojaponès al gust del Hollywood més indie. I si a Woody Allen la declaració d'amor per Barcelona li va suposar el pitjor dels seus darrers films, l'enamorament de la

Coixet per Tòquio encara acaba pitjor. Perquè el melodramàtic pseudo-thriller a partir d'uns amors del tot impossibles (el dels aberrants amants, el del narrador de la història, el del pare i el seu sicari per la filla) pretenen corprendre l'espectador en un previsible joc de

fatals fatalitats (o és tafalitats?), que mai no remunten la cursileria (beneïta) d'una realitzadora especialitzada en donar gat per llebre. Amb imatges esllanguides sobrevolant un Tòquio de postal turística, de ritme monòton (hi contribueix la veu en "off" del narrador-grabador, un Mario Gas a mig ídem), la gèlida interpretació de Rinko Kikuchi i la desmenjada jeia d'un Sergi López incòmode i postís en el seu paper i en les frases que li obliga a dir la Coixet (amb els pèls púbics a la llengua!), el resultat no pot ser altre que el que és: un fantasmal quiquiriquic, que convida al campí qui pugui o a la riallada irrefrenable. I si és cert, com diuen, que els homes no podem fer més d'una feina alhora, la Coixet, com totes les dones, mal sabrà llegir un mapa. Tòpics?!

La imatge: Sergi López cantant en anglès al karaoke nipó, més perdut que un pop en un garatge.

La frase: "Les persones no canvien", assegura la Rinko Kikuchi. Segurament que Heràclit d'Efes no subscriuria aquesta reaccionària frase de la Coixet. Per al filòsof grec, tot flueix. O no?

La recomanació: Les cinèfiles seguidores de la Coixet poden atrevir-se a acompanyar-la en la seva excursió romà(n)tica pels carrers nocturns i humits d'un Tòquio vist amb ulls miops.

Mapa de los sonidos de Tokio

Directora: Isabel Coixet.

Intèrprets: Rinko Kikuchi,

Sergi López, Min Tanaka,

Manabu Oshio, Hideo Sakaki.

Espanya, 2009. 100'. Rambla.

LA PAZAMA 4109109